

I.-GRADNJA d.o.o. u stečaju
Kuće, Sv. Fabijana 34
10410 VELIKA GORICA

n/r DRAGUTIN JEŽIĆ, stečajni upravitelj

U Zagrebu, 29. listopada 2019.g.

Poštovani kolega,

Ovim putem Vam dostavljam sljedeću dokumentaciju:

- Presuda Općinskog suda u Velikoj Gorici od 20.01.2017.g., posl.br.: P-742/11
- Presuda Županijskog suda u Splitu od 10.06.2019.g., posl.br.: GŽ R-845/18

S poštovanjem,

PLETIKOSA
ODVJETNIK IVO PLETIKOSA
Radnička cesta 30, 10000 Zagreb

Posl. br. 3 P-742/2011-24

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U VELIKOJ GORICI
Bij. kraja Tomislava 36
10 410 Velika Gorica

P R E S U D A

Općinski sud u Velikoj Gorici u ime Republike Hrvatske po sudu toga suda Bernarda Zarnovića, u pravnoj stvari tužitelja Tomislava Kostreševića iz Zagreba, OIB: 57945791354, Aleja grada Bologne 2, zastupanog po punomoćniku Josipu Klafuricu, odvjetniku iz Velike Gorice, protiv tuženika I-Gradnja d.o.o., Velika Gorica, Kuće, Sv. Fabijana 34, OIB: 32782935482, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 7. prosinca 2016. godine u nazočnosti punomoćnika tužitelja, temeljem odredbe čl. 335. st. 4 ZPP-a, dana 20. siječnja 2017. godine,

presudio je

- I Dužan je tuženik I- Gradnja d.o.o. Velika Gorica, Kuće, Sv. Fabijana 34, u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe, isplatiti tužitelju Tomislavu Kostreševiću na ime razlike plaće iznos od 50.483,00 kuna sa zakonskim zateznim kamatama u visini eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekucem polugodištu uvećanim za 5 postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekucem polugodištu za tri postotna poena, sve u roku 8 dana na iznos od:
  - 20.884,00 kuna teku od 01. 01. 2008. godine pa do isplate,
  - 29.599,00 kuna teku od 01. 01. 2010. godine pa do isplate,
- II Odbija se dio tužbenog zahtjeva u iznosu od 27.303,00 kuna, s pripadajućim kamatama, a preko dosuđenog iznosa od 50.483,00 kuna navedenog u točki I izreke.
- III Dužan je tuženik u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe naknaditi tužitelju proizročeni parnični trošak u iznosu od 9.000,00 kuna.

Obrazloženje

Tužitelj u tužbi navodi da je bio zaposlenik tuženika u periodu od 01. 06. 2005. godine do 10. studenog 2009. godine. Tuženik nije tužitelju isplatio dio plaće u 2005. godini u iznosu od 4.454,00 kuna, u 2006. godini nije mu isplatio iznos od 13.785,00 kuna, u 2007. godini nije mu isplatio iznos od 9.064,00 kuna, u 2008. godini iznos od 20.884,00 kuna, i u 2009. godini iznos od 29.599,00 kuna odnosno ukupan iznos od 77.786,00 kuna.

Tuženik je u odgovoru na tužbu naveo da osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti, te da nema nikakvih dugovanja prema tužitelju, a na ročištu dana 13. listopada 2011. godine

zahtjeva. Tuženik nije stavio konkretan prijedlog glede tužbe, ali se iz sadržaja odgovora na pismo razabire da tužbeni zahtjev predlaže odbiti.

Tijekom postupka sud je proveo dokaz uvidom i čitanjem u potvrdu o vijini dohotka (list 5-8 spisa), presliku radne knjižice (list 7-10 spisa), ličnu potvrdu (list 25 spisa), znanstvene (list 41-43 spisa), preslike tabografskih listica (list 44-45 spisa), presliku otpremnice (list 46 spisa), ličnu potvrdu (list 50 spisa), saslušao svjedoka Jozu Budmira (list 63), saslušao svjedoka Tomislava Lukšića (list 64 spisa), proveo financijsko vještačenje po vještaku financijske struke na okolnost redovnih i prekovremenih sati (list 87-96 spisa).

Tužbeni zahtjev tužitelja djelomično je osnovan.

Tuženik nije osporio da je tužitelj bio zaposlenik tuženika pa sud smatra da je to nesporo među strankama.

Sporno je da li tužitelju pripada utuženi iznos s osnova redovnog i prekovremenog rada kako to isti sadržajno i navodi tijekom postupka.

Sud nije cijeno iskaz svjedoka Jozu Budmira jer nije imao neposredni saznanja o predmetu spora.

Iz iskaza svjedoka Tomislava Lukšića proizlazi da tužitelja zna jer je radio u trgovačkom obrtu svojih roditelja, a tužitelj je kamionom dovozio robu i to pretežito kukuruz za ishranu, a oni su taj kukuruz dalje prodavali u trgovini. Znao ga je vidjeti u tjednu a nekad i nedjeljom jer živi u blizini gdje je on stanovao, prao je kamion, znao je tovariti, a mislim da je kamion imao oznake I Gradnje. Vidio je da svojim privatnim vatrogasnim kombijem dovozio robu njima, naglašava faktura je bila od I Gradnje, a Kostrešević je samo vozio. Znao je otići s tužiteljem na piće a on mu se jadao o puno prekovremenih neplaćenih sati kod poslodavaca.

Sud cijeni navedeni iskaz svjedoka kao logičan i životno uvjerljiv, osobito jer se radi o svjedoku koji nije zainteresiran za ishod ovog parničnog postupka.

Sud nije saslušao tužitelja i zakonskog zastupnika tuženika, a sve temeljem čl. 265. st. 2 ZPP jer se bez opravdanog razloga nisu odazvali pozivu suda.

Raspravnim rješenjem od 12. studenog 2014. godine (list 72 spisa) riješeno je da se računa tuženiku I-Gradnja d.o.o. u roku od 8 dana dostavi poslovno financijsku dokumentaciju vezanu za isplatu i obračun plaća tužitelja kao i dokumentaciju vezanu za obračun, isplatu tužitelja i radne naloge, te svu ostalu poslovnu dokumentaciju vezanu za obračun, odnosno na okolnost visine i opsega plaće za razdoblje od 01. lipnja 2005. godine do 10. studenog 2009. godine.

Na navedeno rješenje tuženik se oglasio te mu je rješenjem od 28. kolovoza 2015. godine izrečena novčana kazna, ali usprkos navedenoj kazni i nadalje je odbijao postupiti po raspravnim rješenju.

Na prijedlog tužitelja sud je odredio izvođenje dokaza financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem na okolnost postoji li potraživanje tužitelja prema tuženiku s osnove neplaćenih plaća, za redovni i prekovremeni rad, te ako postoji u kojem iznosu.

Iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da vještak prihodom izrade nalaza i mišljenja nije raspolagao dokumentacijom zatraženom od Općinskog suda i od strane vještaka jer ista (prema vjerodostojan nalaz i mišljenje iz strane tužitelja, vještak nije u mogućnosti poslati od 8. veljače 2016. godine. Sukladno potvrdama o visini dohotka izdanih od strane Ministarstva financija-porezna uprava te pod pretpostavkama:

- da je dohodak od nesamostalnog rada tužitelja ostvaren kod tuženika,
- da je tužitelj sukladno Zakonu o radu radio maksimalan broj zakonom dopuštenih prekovremenih sati (10 sati tjedno),
- da je cijena radnog sata iznosila 22,00 kuna neto, da postoji razlika u korist tužitelja između ukupno ostvarenog dohotka od nesamostalnog rada tužitelja za period 2005.-2009. godine (prema potvrdama o visini dohotka izdanih od strane Ministarstva financija-porezna uprava) i dohotka temeljenog na zakonskim pretpostavkama radnih i maksimalnih prekovremenih sati za period 2005. - 2009. godine.

Pod navedenim pretpostavkama vještak je utvrdio da je ostvareni dohodak od nesamostalnog rada za 2005. godinu iznos od 23.064,60 kuna, za 2006. godinu iznos od 51.368,00 kuna, za 2007. godinu iznos od 43.636,00 kuna, za 2008. godinu iznos od 45.456,00 kuna, za 2009. godinu iznos od 45.456,00 kuna ili ukupno iznos od 208.972,60 kuna, a dohodak temeljem zakonskih propisa za 2005. godinu iznosi 34.100,00 kuna, za 2006. godinu iznosi 57.200,00 kuna, za 2007. godinu iznosi 57.200,00 kuna, za 2008. godinu iznosi 57.200,00 , za 2009. godinu iznosi 49.500,00 kuna ili ukupno iznos od 255.200,00 kuna, dakle je razlika za 2005. godinu u iznosu od 11.035,40 kuna, za 2006. godinu u iznosu od 5.840,00 kuna, za 2007. godinu u iznosu od 13.564,00 kuna, za 2008. godinu u iznosu 11.744,00 kuna i za 2009. godinu u iznosu od 4.044,00 kuna ili sveukupno 46.227,40 kuna.

Predmetni nalaz i mišljenje dostavljen je strankama uz dopis i upozorenje da ukoliko se očituju u roku od 15 dana, smatrati će se da nemaju primjedbi. Dostavnice za navedeni dopis te nalaz i mišljenje prileže na poledini list 104 spisa.

Sud u cijelosti prihvaća navedeni nalaz i mišljenje jer je logičan i uvjerljiv te dan od osobe koja raspolaže stručnim znanjima, a stranke nisu stavljale primjedbe na navedeni nalaz i mišljenje.

Ukazuje se da čl. 81. st. 1. Zakona o radu (NN br. 38/1995, 54/1995, 65/1995, 102/1998, 17/2001, 82/2001, 114/2003, 142/2003, 123/2003, 30/2004, 68/2005, 94/2009 u daljnjem tekstu ZOR), određuje da se plaća se isplaćuje nakon obavljenog rada, a čl. 84. istog zakona određuje da za otežane uvjete rada, prekovremeni i noćni rad te za rad nedjeljom, blagdanom ili nekim drugim danom za koji je zakonom određeno da se ne radi, radnik ima pravo na povećanu plaću.

Cijeneći nalaz i mišljenje vještaka, a na koji stranke nisu imale primjedbe, te iskaz nezanimljivog svjedoka Tomislava Lukšića, te činjenicu da je tuženik odbio dostavu zatražene dokumentacije ovaj sud zaključuje da je tužitelj zaista radio prekovremeno, a kako je to sadržajno navodio i tijekom postupka te u opsegu kao je to izneseno u nalazu i mišljenju vještaka.

Tužitelj opravdano potražuje zatezne kamate na neisplaćeni dio plaće budući da sukladno čl. 29. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08 u daljnjem tekstu ZOO (05)) dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze dužuje, pored glavnice, i zatezne kamate.

Pod br. VP 742/2011-24

Sukladno čl. 119. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ br. 53/01, 07, 11, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000).

Teret dokaza da je izvršio isplatu utuženog potraživanja tužitelja leži na tuženiku kao poslodavcu (radnik ne može dokazivan negativnu činjenicu), koji tijekom postupka nije dostavio nikakav dokaz na navedenu okolnost.

Sukladno naprijed iznesenom sud je utvrdio osnovanost potraživanja tužitelja i temeljem čl. 9. ZOO koji određuje da je sudionik u obveznom odnosu dužan ispuniti svoju obvezu i odgovoran je za njezino ispunjenje, naložio tuženiku ispunjenje dijela utužene tražbine, kako je odlučeno u toč. I izreke.

U odnosu na istaknuti prigovor zastare valja reći da ZOR u čl. 131. određuje da ako ovim ili drugim zakonom nije drukčije određeno, potraživanje iz radnog odnosa zastarjeva za tri godine, pa sud smatra da su sva potraživanja tužitelja s osnova prekovremenog rada iz 2005., 2006. i 2007. godine zastarjela, slijedom čega je tužbeni zahtjev u iznosu od 27.503,00 kuna valjalo odbiti i odlučiti kao u izreci pod toč. II.

Odluka o parničnim troškovima temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a, a tužitelji su kao opravdani priznati troškovi koji se odnose se na sastav tužbe od 11. srpnja 2011. godine u iznosu od 1.000,00 kuna, zastupanje na raspravi dana 3. listopada 2011. godine u iznosu od 1000,00 kuna, dana 17. travnja 2012. godine u iznosu od 1.000,00 kuna, dana 17. siječnja 2013. godine u 1.000,00 kuna, dana 27. kolovoza 2013. godine u iznosu od 1.000,00 kuna, dana 05. ožujka 2014. godine u iznosu od 1.000,00 kuna, dana 12. studenog 2014. godine u iznosu od 1.000,00 kuna, dana 08. veljače 2016. godine u iznosu od 1.000,00 kuna, dana 07. prosinca 2016. godine u iznosu od 1.000,00 kuna te je naloženo tuženiku nadoknaditi tužitelju parnične troškove u iznosu od 9.000,00 kuna, a kako je odlučeno u točci III izreke.

U Velikoj Gorici, 20. siječnja 2017. godine

SUDAC

BERISLAV ZANINOVIC

Uputa o pravnom lijeku
Protiv ove presude stranka može izjaviti žalbu u roku 8 dana od dana primitka prijepisa presude. Žalba se podnosi u 4 istovjetna primjerka putem ovog suda na nadležni županijski sud.

Rj.
1. Presuda nepravomoćna
2. Dva pun. tužitelja
pun. tuženika

20 P-742/11

Poslovni broj: GŽ R-845/2018-2

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U SPLITU

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Županijski sud u Splitu po sutkinji Mariji Šimičić, u pravnoj stvari tužitelja Tomislava Kostreševića iz Zagreba, Aleja grada Bolonje 2, OIB: 57945791354, kojeg zastupa punomoćnik Josip Klafurić, odvjetnik u Velikoj Gorici, protiv tuženika I-GRADNJA d.o.o., Velika Gorica, Kuće, Sv. Fabijana 34, OIB: 32782935482, radi isplate, odlučujući o žalbama stranaka protiv presude Općinskog suda u Velikoj Gorici, poslovni broj 3 P-742/2011-24 od 20. siječnja 2017., 10. lipnja 2019.,

presudio je:

I. Odbija se žalba tužitelja kao neosnovana i potvrđuje se presuda Općinskog suda u Velikoj Gorici, poslovni broj 3 P-742/2011-24 od 20. siječnja 2017. u pobijanom dijelu pod točkom II. izreke, kojim je odbijen dio njegovog tužbenog zahtjeva.

II. Odbija se žalba tuženika kao neosnovana i potvrđuje se presuda Općinskog suda u Velikoj Gorici, poslovni broj 3 P-742/2011-24 od 20. siječnja 2017. u pobijanom dijelu pod točkom I. izreke, kojim je prihvaćen dio tužbenog zahtjeva tužitelja.

III. Odbijaju se žalbe stranaka kao neosnovane i potvrđuje se presuda Općinskog suda u Velikoj Gorici, poslovni broj 3 P-742/2011-24 od 20. siječnja 2017. u pobijanom dijelu pod točkom III. izreke, koji sadrži odluku o troškovima postupka.

Obrazloženje

Prvostupanjskom presudom prihvaćen je tužbeni zahtjev tužitelja te je naloženo tuženiku da mu isplati na ime razlike plaće iznos od 50.483,00 kuna s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, kako je sve to poblizje navedeno u izreci presude (točka I. izreke). Istom presudom odbijen je dio tužbenog zahtjeva za iznos od 27.303,00 kuna sa zatraženim kamatama, a preko dosuđenog iznosa od 50.483,00 kuna navedenog u točki I. izreke (točka II. izreke).

Odlukom o troškovima postupka obvezan je tuženik naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 9.000,00 kuna (točka III. izreke).

Protiv te presude žale se obje stranke.

Tužitelj je pobija u dijelu pod dijelu pod točkom II. izreke, kojim je odbijen dio njegovog tužbenog zahtjeva, kao što je pobija i u dijelu pod točkom III. izreke, koji sadrži odluku o troškovima postupka, zbog svih žalbenih razloga iz odredbe članka 353. stavka 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11.-pročišćeni tekst, 25/13. i 89/14. – u daljnjem tekstu: ZPP), s prijedlogom da se prvostupanjska presuda u tom dijelu preinači tako da se prihvati u cijelosti tužbeni zahtjev, podredno, da se ukine i predmet u tom dijelu vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Tuženik prvostupanjsku presudu pobija u dijelu pod točkom I. izreke, kojim je prihvaćen dio tužbenog zahtjeva tužitelja, kao što je pobija i u dijelu pod točkom III. izreke, koji sadrži odluku o troškovima postupka, zbog svih žalbenih razloga iz odredbe članka 353. stavka 1. ZPP-a, s prijedlogom da se ukine i predmet u tom dijelu vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Tužitelj nije podnio odgovor na žalbu tuženika, dok je tuženik u odgovoru na žalbu tužitelja osporio sve žalbene navode.

Žalbe nisu osnovane.

Prema odredbi članka 365. stavak 2. ZPP-a drugostupanjski sud ispituje prvostupanjsku presudu u granicama razloga navedenih u žalbi pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava. Pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točke 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, ovaj sud nije našao da bi prvostupanjski sud počinio bilo koju od navedenih povreda.

Nije počinjena ni bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP-a, na koju upućuju stranke jer je izreka pobijane presude jasna i razumljiva te ne proturječi sama sebi ni razlozima presude. Presuda sadrži razloge o odlučnim činjenicama koji nisu nejasni ni nerazumljivi, te nema proturječnosti između razloga presude i sadržaja izvedenih dokaza pa se može ispitati zakonitost i pravilnost presude.

Činjenično stanje u prvostupanjskom postupku je pravilno i potpuno utvrđeno i nije dovedeno u sumnju navodima žalbe, pa je neosnovan i žalbeni razlog stranaka pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanje.

Predmet ovoga spora je zahtjev tužitelja da mu tuženik isplati utuženi iznos s osnove prekovremenog i redovnog rada za 2005., 2006., 2007., 2008. i 2009.

Prvostupanjski sud djelomično je prihvatio tužbeni zahtjev nakon što je u postupku utvrdio da je tužitelj bio radnik tuženika kroz navedene godine, da iz iskaza svjedoka Tomislava Lukšića proizlazi da tužitelja poznaje jer je ovaj svjedok radio u trgovini trgovačkog obrta, kojem je tužitelj kamionom dovozio robu i to pretežito kukuruz za ishranu, koji su oni dalje prodavali u trgovini, a kamion kojim je dovozio robu da je imao oznaku tuženika, s time što je iskazao i da je znao otići s tužiteljem na piće kada mu se on jadao da ima dosta prekovremenih sati koje mu tuženik nije platio te da iz nalaza i mišljenja vještaka za financije i knjigovodstvo proizlazi kako tuženik tužitelju na ime prekovremenog i redovnog rada za 2005., 2006., 2007., 2008. i 2009. nije isplatio iznos od 77.786,00 kuna.

Na temelju navedenog, prvostupanjski sud smatrao je da su sva potraživanja tužitelja za 2005., 2006. i 2007. zastarjela u smislu odredbe članka 131. Zakona o radu ("Narodne novine", broj 38/95., 54/95., 64/95., 65/95., 102/98., 17/01., 82/01., 114/03., 123/03., 30/04., 142/03., 68/05. – u daljnjem tekstu: ZR-a), zbog čega je za te godine odbio tužbeni zahtjev tužitelja za ukupni iznos od 27.303,00 kuna, dok je zahtjev za iznos od 50.483,00 kuna prihvatio, pozivajući se na odredbe članka 81. stavka 1. ZR-a, skupa s pripadajućim zateznom kamatom na temelju odredbi članka 29. stavka 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15. – u daljnjem tekstu: ZOO).

Pri tome je prvostupanjski sud naveo da je teret dokaza na tuženiku kao poslodavcu da je izvršio isplatu utuženog iznosa tužitelju, a što da tuženik u ovom postupku nije dokazao.

Navedena utvrđenja i zaključke prvostupanjskog suda u cijelosti prihvaća i ovaj žalbeni sud, a ni žalbenim navodima stranaka nisu dovedeni u sumnju.

Stoga, neosnovano tužitelj žalbom pobija prvostupanjsku presudu u dijelu kojim je odbijen dio njegovog tužbenog zahtjeva, pritom tvrdeći da je u ovom slučaju trebalo primijeniti zakon koje je vrijedio u trenutku donošenja prvostupanjske presude, a koji je povoljniji za tužitelja.

U konkretnom slučaju odbijen je dio tuženog zahtjeva tužitelja koji se odnosi na potraživanje za 2005., 2006. i 2007. iz razloga što je pravilno prvostupanjski sud zaključio da je to potraživanje tužitelja zastarjelo u smislu odredbe članka 131. ZR-a, kojom je propisano da ako ovim ili drugim zakonom nije drugačije određeno, potraživanje iz radnog odnosa zastarijeva za tri godine.

Budući da je tužba u ovoj pravnoj stvari podnesena 11. srpnja 2011., to je očito da je potraživanje za naznačene godine zastarjelo na temelju odredbe članka 131. ZR-a i da se na potraživanje tužitelja za 2005., 2006. i 2007. ne može primijeniti završna odredba članka 232. stavka 2. Zakona o radu ("Narodne novine", broj 93/14. i 127/17.), kojim je propisano da se odredbe ovoga Zakona o zastari potraživanja, neće primjenjivati na potraživanja iz radnog odnosa radnika, kojima je rok zastare od tri godine istekao prije stupanja na snagu ovoga Zakona. Kako je taj Zakon o radu stupio na snagu 7. kolovoza 2014., to je rok zastare od tri godine za potraživanje tužitelja za 2005., 2006. i 2007. istekao prije nego što je stupio na snagu navedeni Zakon pa se isti na potraživanje tužitelja za te godine ne može primijeniti.

Inače, ni tuženik žalbenim navodima ocjenu svih izvedenih dokaza ničim nije doveo u sumnju jer je prvostupanjski sud dao jasne i valjane razloge o tome zašto je prihvatio dio tužbenog zahtjeva tužitelja, koje razloge kao pravilne prihvaća i ovaj drugostupanjski sud, dok se u odnosu na nove činjenice i novu dokumentaciju koja je priložena uz žalbu ističe da ih ovaj drugostupanjski sud ne može cijeliti, s obzirom na to da je odredbom članka 352. stavkom 1. ZPP-a, propisano da se u žalbi ne mogu iznositi nove činjenice niti predlagati novi dokazi, osim ako se oni odnose na bitne povrede odredaba parničnog postupka zbog kojih se žalba može izjaviti, a o čemu je u konkretnom slučaju nije riječ.

Kako je tužitelju postavio tužbeni zahtjev prema sačinjenom nalazu i mišljenju vještaka za financije i knjigovodstvo, to je pravilno postupio prvostupanjski sud kada mu je dosudio iznos od 50.483,00 kuna, skupa s pripadajućim kamatom, kao što je pravilno postupio i kada je odbio dio tužbenog zahtjeva za iznos od 27.303,00 kuna jer je ovo potraživanje tužitelja zastarjelo.

Pravilna je i odluka o troškovima postupka jer se ista temelji na odredbi članka 154. stavka 1. ZPP-a, s time što je ni stranke posebnim žalbenim navodima ne pobijaju.

S obzirom na navedeno, valjalo je na temelju odredbe članka 368. stavka 1. ZPP-a, odbiti žalbe stranaka kao neosnovane te potvrditi pobijanu prvostupanjsku presudu u pobijanim dijelovima i odlučiti kao u izreci ove presude.

U Splitu 10. lipnja 2019.

Za točnost otpravka-ovlaštenu službenik:

Zlata Brodar

Sutkinja:

Marija Šimičić, v.r.

Republika Hrvatska
Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske
Zagreb

Broj:FPŽ-2237/2019

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

P R E S U D A

Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca: Sanje Gospočić, kao predsjednice vijeća, te Mladena Genca i Tomislava Tomašića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Sanje Radeljak, kao zapisničarke, u prekršajnom postupku protiv okrivljene pravne osobe I.-Gradnja d.o.o. u stečaju Kuče, zbog prekršaja iz čl.42. st.1. t.34. Zakona o računovodstvu (Narodne novine, broj : 78/15., 134/15., 120/16., 116/18., 42/20., 47/20.), odlučujući o žalbi okrivljene pravne osobe I.-Gradnja d.o.o. u stečaju Kuče, putem branitelja Ive Pletikose, odvjetnika iz Zagreba, podnesenoj protiv presude Općinskog suda u Velikoj Gorici, od 13. lipnja 2019., Posl. broj : 17. Pp F - 84/2019, na sjednici vijeća održanoj dana 17. veljače 2021.,

presudio je

I.Odbija se kao neosnovana žalba okrivljene pravne osobe I.-Gradnja d.o.o. u stečaju Kuče i potvrđuje pobijana presuda.

II. Ako okrivljena pravna osoba I.-Gradnja d.o.o. u stečaju Kuče plati dvije trećine izrečene novčane kazne u roku od 3 mjeseca od dana primitka ove presude, novčana kazna smatrat će se plaćenom u cijelosti.

III. Okrivljena pravna osoba je dužna platiti paušalni iznos troškova prekršajnog postupka ovoga Suda u iznosu od 200,00 (dvjesto) kuna, u roku od 3 mjeseca od primitka ove presude.

Obrazloženje

1.Pobijanom presudom okrivljena pravna osoba I.-Gradnja d.o.o. u stečaju Kuče je proglašena krivom i primjenom čl.37. Prekršajnog zakona kažnjena novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 kuna, zbog prekršaja iz čl.42. st.1. t.34. Zakona o računovodstvu, pobliže opisanog u izreci prvostupanjske presude.

2.Istom je presudom, temeljem čl.139. st.3. u svezi čl.138. st.2. t.3. i st.3. Prekršajnog zakona, okrivljena pravna osoba obvezana na plaćanje paušalnog troška prekršajnog postupka u iznosu od 300,00 kuna.

3. Protiv prvostupanjske presude okrivljena pravna osoba je putem branitelja pravodobno podnijela žalbu zbog bitne povrede odredaba prekršajnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i odluke o kazni te u bitnome ističe kako u vrijeme počinjenja prekršaja nije bilo poslovne aktivnosti i da je novčana kazna previsoka.

4. Žalitelj predlaže da se iz razloga navedenih u žalbi, žalba prihvati.

5. Žalba nije osnovana.

6. Razmatrajući predmet i ispitujući prvostupanjsku presudu u smislu odredbe čl.202. st.1. Prekršajnog zakona (Narodne novine, broj : 107/07., 39/13., 157/13., 110/15., 70/17., 118/18.), uz ocjenu navoda žalbe, Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske je utvrdio da nisu na štetu okrivljenika počinjene bitne povrede odredaba prekršajnog postupka iz čl.195. st.1. t.6., 7., 9. i 10. Prekršajnog zakona, da nisu povrijeđene odredbe prekršajnog materijalnog prava te da u predmetu nije nastupila zastara prekršajnog progona, na što ovaj Sud pazi po službenoj dužnosti.

7. Na temelju provedenog prekršajnog postupka, a naročito iskaza predstavnika okrivljene pravne osobe te izvršenog uvida u dokumentaciju koja prileži spisu, prvostupanjski sud osnovano je proglasio okrivljenu pravnu osobu krivom za prekršaj koji joj se stavlja na teret, a za odluku o krivnji dao je valjane razloge o odlučnim činjenicama, koje u cijelosti prihvaća i ovaj Sud.

8. Naime, u provedenom je postupku neprijeporno utvrđenje kako okrivljena pravna osoba nije postupila sukladno odredbi čl.32 st.1. Zakona o računovodstvu, dakle nije sastavila Godišnje financijsko izvješće za statističke i druge podatke i isto nije dostavila FINA-i do 30. travnja 2017. za prethodnu kalendarsku godinu, te je osnovano proglašena krivom za prekršaj iz čl.42. st.1. t.34. i st.2. istoga. Zakona.

9. Stoga se žalbeni navodi ukazuju neosnovanima i neprihvatljivima jer u smislu navedene odredbe čl.32. st.1. Zakona o računovodstvu, okrivljena pravna osoba nije prethodno FINA-i predala Izjavu o neaktivnosti da bi se time opravdano pozvala na nepotrebnost podnošenja predmetnih izvješća, to je evidentno da na strani okrivljene pravne osobe nema te ekskulpirajuće okolnosti, pa se samo potvrđuje kako je prvostupanjski sud pravilno i točno utvrdio činjenično stanje, uz valjanu primjenu odredaba materijalnog propisa te je za krivnju dao valjane razloge koje u potpunosti prihvaća i ovaj Sud.

10. Povrede zakona na štetu žalitelja nema ni u dijelu izrečene novčane kazne. Dakle, vidljivo je kako je primjenom instituta ublažavanja, shodno čl.37. Prekršajnog zakona, novčana kazna izrečena u iznosu znatno ispod zakonom propisanog minimuma, uz dužno uvažavanje svih okolnosti prema čl.36. Prekršajnog zakona, koje je prvostupanjski sud pravilno utvrdio i cijenio, pa ovaj Sud istu smatra razmjernom težini počinjenog prekršaja, okolnostima pod kojima je prekršaj počinjen i stupnju odgovornosti okrivljene pravne osobe, te da će se u konkretnom slučaju i takvom kaznom postići svrha specijalne i generalne prevencije.

11.Svakako treba naglasiti da je prema odredbi čl.152. st.3. Prekršajnog zakona, propisano da će se novčana kazna smatrati u cjelini plaćenom ako osuđena osoba plati dvije trećine izrečene novčane kazne. Stoga, ako okrivljena pravna osoba u roku od 3 mjeseca od primitka ove presude plati dvije trećine ukupne novčane kazne izrečene prvostupanjskom presudom, novčana kazna smatrat će se plaćenom u cijelosti.

12.Odluka o troškovima postupka također je utemeljena na zakonu.

13.Kako je ovaj Sud donio odluku kojom je pravomoćno utvrđena prekršajna odgovornost okrivljene pravne osobe, to je temeljem odredbe čl.138. st.2. t.3c. Prekršajnog zakona, okrivljena pravna osoba dužna naknaditi paušalni trošak prekršajnog postupka ovoga Suda u iznosu od 200,00 kuna, u roku od 3 mjeseca od primitka ove presude. Visina troškova je odmjerena sukladno odredbi čl.138. st.3. Prekršajnog zakona, obzirom na trajanje i složenost prekršajnog postupka te imovno stanje okrivljenika.

14.S obzirom na navedeno, odlučeno je kao u izreci.

15.Ova presuda je pravomoćna.

U Zagrebu, 17. veljače 2021.

Zapisničarka:

Sanja Radeljak, v.r.

Predsjednica vijeća :

Sanja Gospočić, v.r.

Presuda se dostavlja Općinskom sudu u Velikoj Gorici u 5 otpravaka : za spis, okrivljenu pravnu osobu, branitelja i ovlaštenog tužitelja.

Za točnost otpravka – ovlašteni službenik
Upraviteljica sudske pisarnice:

Edita Vrkljan